

TÜRKİSTAN GENÇLER BİRLİĞİ

GENEL MERKEZİ

Yenimahalle Türkistan Evleri 44.Sok.No:34

K A Y S E R İ

23 / 2 / 1979

SAYIN

Zatı alinizi çok mühim bir mesele dolaysiyle rahatsız etmek mecburiyetinde kaldığımız için affınızı dileriz.

T.G.B.

GENEL YÖNETİM KURULU

Batı Almanya'nın Münih Şehrinde faaliyet göstermekte olan Radio Free Europe/Radio Liberty (Hür Avrupa Radyosu) idaresi 24.1.1979 tarihinde yayınlanmış olduğu tamiminde 13 seneden beri burada yayın yapmakta olan Uygur redaksiyonununun 15.2.1979 tarihinden itibaren kapatılacağını ve yayınlarının durdurulacağını bildirmiştir. Bilindiği gibi, Radio Free Europe/Radio Liberty'nin bütçesi Amerikan Kongresi tarafından temin edilmekte ve Amerika Birleşik Devletleri Dışişleri Bakanlığı tarafından tayin edilen Board of International Broadcasting tarafından yönetilmekte idi.

Radio Free Europe yayınları 5 Doğu Avrupa memleketine teksif edilmektedir. Radio Liberty'nin ise Sovyetler Birliğinde yaşamakta olan milletlere 17 dilde yayın yapmaktadır. Uygur redaksiyonununun kapatılmasıyla bu sayı 16 e inmiş olacaktır.

Radio Free Europe /Radio liberty idaresinin Uygur redaksiyonunu kapatmak ve yayınlarını durdurmak hususunda almış olduğu bu karar muhacerette yaşamakta olan 30 bine yakın Uygur Türkü tarafından üzüntüyle karşılanacağı şüphesizdir.

Uygur Türklerinin esas çoğunluğu Çin Halk Cumhuriyetinin işgali altındaki anavatanları Doğu Türkistan'da yaşamakta iseler de, Radio Free Europe/Radio Liberty'deki Uygurca yayınlar siyasi mulahazalarla Sovyetler Birliğinde yaşamakta olan Uygur Türklerine teksif edilmekteydi.

Radio Free Europe/Radio Liberty idaresi 24.1.1979 tarihinde yayınlamış olduğu tamiminde Sovyetler Birliğindeki Uygur Türklerinin nüfusunun ve dinleyicilerin az olması nedeniyle Uygur redaksiyonununun kapatılmasına ve yayınlarının durdurulmasına karar verilmiş olduğunu ifade etmektedir. İleri sürülen bu sebep yeterli değildir. Çünkü, Uygur redaksiyonununun açılmasına ve yayınlarının başlanmasına 1966 senesinin Ekim ayında resmen karar verilmiştir. O zaman Uygur redaksiyonununun açılmasına ve yayınlarının başlanmasına hangi kıstas göz önünde bulundurularak karar verilmişti?

1970 senesinde ilan edilen resmi Sovyet istatistiklerine göre SSCB'de 173 bin Uygur türkü olduğu bildirilmektedir. 1976 senesinde neşredilen "Sovyet tiskaya Etnografiya" mecmuasında ise bu sayının 203 bine ulaşmış olduğu ifade edilmiştir. Bu sayıya, Çinde Komünist rejimin tesisinden sonra muhtelif senelerde Sovyetler Birliğinin Ortaasya Cumhuriyetlerine iltica etmek mecburiyetinde kalan Uygur Türklerinin sayılarının dahil edilip edilmediği açık bellidir. Çünkü, 1960-1970 seneleri arasında Doğu Türkistan Bölgesinde Sovyetler Birliğinin Kazakistan Kırgızistan ve Özbekistan Cumhuriyetlerine 150 ile 200 bin Uygur Türkünün göç etmiş olduğu bilinmektedir. Mesela, Newyork Times gazetesinin muhabiri Christopher Wren 24.4.1976 tarihli Newyork Times gazetesinde yayınlamış olduğu makalede Doğu Türkistan Bölgesinden Kazakistan'a 100 bine yakın Uygur Türkünün göç etmiş olduğunu belirtmiştir. Christopher Wren Kazakistan'a giderek buraya iltica etmek mecburiyetinde kalan Uygur Türkleri ile görüşmüştür.

Ayrıca, Hong Kong da çıkmakta olan "South China Morning Post" adlı gazete 2.10.1974 tarihli sayısında neşretmiş olduğu bir haberde Ağustos 1974 tarihinde Doğu Türkistan Bölgesindeki Aksu Şehrinin Kumalak nahiyesindeki bir Komün halkının tamamının Kırgızistan'a iltica etmiş olduğunu bildirmiştir. Son zamanlarda Doğu Türkistan'dan Türkiye'ye göç eden Uygur türklerinin verdiği bilgilere göre bir komünder 10 ile 50 bine yakın insan bulunmaktadır. Bunlar bilinen rakamlardır. Biride bilinmeyenler var ki, bunlar üzerinde fikir yürütmek imkansızdır. 1960-1970 arasında Doğu Türkistan Bölgesinden Sovyetler Birliğinin muhtelif Ortaasya Cumhuriyetlerine iltica etmek mecburiyetinde kalan Uygur Türkleri'nin 1970 senesinde ilan edilen resmi istatistiklere dahil edildiği şüphelidir. Şöyleki, 1959 senesinde ilan edilen resmi Sovyet istatistiklerinde SSCB de 95 bin Uygur Türkünün olduğu belirtilmiştir. Uygur Türklerindeki doğum nisbeti %22 dir. Eğer bu sayı 10 senede 25 bin artış göstermişse, o zaman 1970 senesinde ilan edilen resmi istatistiklere göre, Sovyetler Birliğinde 120 bin Uygur Türkünün olması gerekirdi. Christopher Wrenden başka Rama Silde, Karklins, Hugo Portesch, Michael Danewych gibi Sovyetler Birliğinde yaşamakta olan Uygur Türkleri üzerinde araştırma yapan yazarlar 1960-1970 seneleri arasında Doğu Türkistan Bölgesinden Sovyetler Birliğine en az 100 ile 125 bin Uygur Türkünün iltica etmiş olduğunu ittifakla kabul etmektedirler. Eğer bu sayı 1970 senesinde ilan edilen resmi Sovyet istatistiklerine dahil edilmiş olsaydı o zaman SSCB de 265 bin Uygur Türkünün olması ve %22 hesabına göre de şu anda 315 bin Uygur Türkü olması icap ederdi. 1970 senesinde ilan edilen 173 bin rakamının ne şekilde elde edilmiş olduğu belli değildir. Burada şu hususu bilhassa belirtmemiz gerekir ki, Sovyet hükümeti kendi topraklarına iltica edenlere uzun zaman vatandaşlık hakkını tanımamakta ve onlar muhacir muamelesine tabi tutulmaktadır.

Eğer bu durum göz önünde bulundurulacak olursa, Doğu Türkistan'dan SSCB ne 1960-1970 arası iltica eden Uygurların 1970 de ilan edilen resmi Sovyet istatistiklerine dahil edilmediği görülecektir.

Yukarıda vermiş olduğumuz bilgilerden her ne kadar Sovyetler Birliğinde 300 binden fazla Uygur Türkü olduğu anlaşılıyorsa da, Batı, Çin ve Sovyet kaynakları bu sayının çok daha yüksek olduğunu göstermektedir. Şöyleki, Kazakistanın başkenti Alma-ata şehrinde Uygur lehçesinde çıkmakta olan, "Komünizim Tuğı" gazetesi 19.12.1968 tarihli sayısında 1822 senesinde 70 bin:20.2.1968 tarihli sayısında 1830 senesinde 60 bin:gene aynı sayısında 1854 senesinde 20 bin:12.2.1970 tarihli sayısında 1858 senesinde 300 bin:6.6.1970 tarihli sayısında 1890 senesinde 36.750 Uygur Türkünün bugünkü Ortaasya Türk Cumhuriyetleri sınırları içine göç etmiş olduğunu kaydetmektedir. Murat Hemrayev adlı Türk Uygur yazarı 1972 senesinde Alma-Ata'da yayınlamış olduğu "Devir Sahifeleri" adlı eserinde 1881 senesinde 45.373 Uygur Türkünün bugünkü Kazakistan'a göç etmiş olduğunu beyan etmektedir. Eğer yukarıda Sovyet kaynakları tarafından verilen rakamlara 1960-1970 yılları arasında SSCB ne iltica etmek mecburiyetinde kalan 100 bin Uygur Türkünü de dahil edecek olursak şu anda Sovyetler Birliğinde 633.123 Uygur Türkünün olması icap eder.

Buna rağmen, Sovyetler Birliği kendi topraklarında yaşamakta olan Uygurların kesin sayısını vermemekte veya verememektedir. Bunun sebebi açıktır.

a-Sovyetler Birliğine göç evye iltica eden Uygur Türkleri Siyasi sebepler dolayısıyla kendi anavatanlarına Rus veya Sovyet rejimleri tarafından tekrar iade edilmekten kokmuş oldukları için kimliklerini gizlemişlerdir. Nitekim, Rusyada Sovyet rejiminin tesisinden sonra Moskovanın Orta Asya Cumhuriyetlerinde yaşamakta olan Uygur Türklerine karşı tutmuş olduğu siyaset yukarıdaki ifadeye doğrular mahiyettedir. Mesela, Sovyet hükümeti 1934-1944 seneleri arasında Doğu Türkistan'ı bilfiil kendi idaresi altında bulundurmıştır. O tarihe kadar Batı Türkistan'daki Uygurların hamisi pozuna bürünen Sovyetler Birliği, Doğu Türkistan'ı tamamen kendi tesiri altına aldıktan sonra, **Uygur Türklerine** karşı şiddet siyaseti yürütmüştür.

b-Bilindiği gibi Rusyada ilk nüfus sayımı 1897 senesinde yapılmıştır. 1760-1890 Rusyaya iltica eden Uygurlar kimliklerini gizlemiş oldukları için resmi istatistiklere Özbek, Kazak, Kırgız, Tacik veya Türkmen olarak geçmişlerdir, Alma-Ata da Uygur lehçesinde çıkmakta olan "Komünizim" Tuğı gazetesi 19.9.1970 tarihinde yayınlamış olduğu bir makalede kimliklerini gizlemiş oldukları için resmi Sovyet istatistiklerine Özbek, Kazak, Kırgız, Türkmen vs olarak geçen bu Uygur Türklerinin durumunu tetkik etmek için bir grup ilim adamının 1962 senesinde Orta Asya Türk cumhuriyetlerini gezmiş araştırmada bulunduğunu, araştırmadan sonra elde edilen bilgilere göre bu Uygur Türklerinin assimile olmadıklarına kaydetmektedir. Komünizim Tuğı gazetesinde yer alan bu ifadeler yukarıdaki tezimizi kuvvetlendirmek bakımından önemlidir.

c-Orta Asya Türk Cumhuriyetleri kendi nüfuslarını fazla gösterebilmek için bu bölgede yaşamakta olan diğer azınlık halkların sayılarında kendi nüfuslarına dahil etmişlerdir. Mesela, bugün Sovyet Orta Asya Cumhuriyetlerinde yaşamakta olan 300 bine yakın Kırım Tatarı olduğu halde bunların sayısı Resmi kayıtlara alınmamıştır. Bunun gibi, bir çok Orta Asya Cumhuriyetlerinde yaşamakta olan Uygur Türklerinin sayılarıda gösterilmemiştir. 1970 senesinde ilan edilen resmi Sovyet istatistiklerinde Türkmenistan'da yaşamakta olan Uygur Türklerinin sayısı gösterilmemiştir. Buna mukabil 6.6.1970 tarihinde neşredilen "Komünizim Tuğı" gazetesi Türkmenistan'da 40 bine yakın Uygur Türkü olduğunu belirtmektedir.

d-Zaten SSCB de Sovyet Uygur Türklerinin nüfusuyla ilişkin olarak ilan edilen resmi istatistikler birbirini hiç tutmamaktadır. 1897 senesinde ilan edilen resmi istatistiklere göre SSCB de 102 bin Uygur Türkünün olduğu ifade edilmişse, bu rakam 1911 de 138, 1926 da 108, 1939 da 100 bin 1959 da 95 bin, 1970 de 173 bin olmuştur. Birbirini tutmayan bu rakamlarda Sovyetler Birliğinde yaşamakta olan Uygur Türklerinin nüfusunun tesbitini güçleştirmektedir.

Bütün bunlara rağmen doğru olsun veya yanlış olsun resmi istatistiklere dayanmak mecburiyetindeyiz. O zaman "Sovyetiskaya Etnografiya mecmuasının 1976

senesinde ilan etmiş olduğu 203 bin sayısına dayanmamız gerekmektedir. Bu sayının 1980 de 250 bin olması muhtemeldir.

Sayıları az olmasına rağmen, Moskovanın Orta Asyada yaşamakta olan Uygur Türklerine göstermekte olduğu alaka çok önemlidir. Bu alakaların siyasi sebepleri vardır. Şöyle ki bugün Sovyetler Birliği'nde Uygur Türklerinin kendi lehçelerinde tedrisat yapmakta olan 60'dan fazla okulları bulunmaktadır. Elde mevcut bilgilere göre ilkokullarda sınıf başına ortalama 3000 ve ortaokullarda ise 1500 talebe okumaktadır. 1976 senesine mahsus olmak üzere Uygur lehçesinde başılan okul kütüphanelerinin traji 130.000'dir.

Okuma oranının yüksek olması sebebiyle Uygur Türkleri arasında entelektüellerinde yetişmesi mümkün olmuştur. Sadece 1970 senesinde Uygur lehçesinde 18 edebi eser yazılmıştır. (Ezhegodik Knigi 1970 s. 398) Bu edebi eserlerden Musayev'in "Yiraktaki Yizada", Hasanov'un "Yettisuda Sovyet Hakimiyetini Ornutuş Üçün Köreşkenler", Ziya Samedi'nin "Mayım Han" ve "Yıllar Sırrı" Zunnun Tayipov'un "Azatlık Üçün Köreş" adlı eserleri Rusçaya tercüme edilmiş ve batı memleketlerinin basınlarında yorumları çıkmıştır. Orta Asya Cumhuriyetlerinin devlet ve hükümet idarelerinde de vazife alan epey Uygur Türkleri vardır. Hattâ I. Yusupov 1962-1964 seneleri arasında Kazakistan Cumhuriyeti Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri olmuştur. Uygur Türklerinin kendi lehçelerinde biri Sırilik Alfabeleriyle çıkmata olan "Komünizim Tuğı" ve Arap harfleriyle çıkmata olan "Yeni Hayat" adlı iki gazeteleri de vardır. Bu gazeteler Alma-Ata ve Taşkent radyolarında olmak üzere iki ayrı yerden Uygur lehçesinde yayınları vardır. Sovyetler Birliği'nde Uygur tiyatroları olduğu gibi hususî opera ve baletler de bestelenmiştir. Özbekistan ve Kazakistan'da olmak üzere iki ayrı yerde müzik ve folklor ekipleri teşkil edilmiştir.

1949 senesinde Kazakistan'da "Kazak Siyasi Akademisi" yanında Uygur Tungan seksiyonu da açılmıştı. 1963'de ise bu, daha da genişletilerek "Uygur Enstitüsü" haline getirilmiştir. Bu enstitünün vazifesi Uygur tarihi, edebiyatı, folkloru ve dili hakkında araştırma yapmaktır. Burada 20'ye yakın Uygur ilim adamı vazife görmektedir.

Bugün Birleşmiş Milletler Teşkilatında nüfusları 500 binden az olan 22'ye yakın devlet kendisinden nüfusça kat kat üstün olan devletlerle aynı sıradada oturmaktadır. Mesela, Birleşik Arap Emirliklerinin nüfusu 225 bin, Bahreyn'in 240 bin, Katarın 92 bin, İzlanda 220 bin nüfusu vardır. Buna rağmen adı geçen bu devletler Birleşmiş Milletler Teşkilatında ABD, SSCB ve ÇHC gibi büyük devletlerle eşit söz sahibidir. Eğer sayıları bu kadar az olan bu memleketler bugün Birleşmiş Milletler Teşkilatına üye olmak hakkına sahip ise, sayıları 250 bine yaklaşan Sovyetler Birliği'ndeki Uygur Türklerinin özgür haber almaya hakkı yok mudur?

Acaba Radio Free Europe/Radio Liberty idaresi Uygur redaksiyonunu kapatmaya ve yayınlarına durdurmaya karar vermekle kendi gayesine ters hareket etmekte olduğunun farkındadır? Bilindiği gibi Radio Free Europe/Radio Liber-

ty'nin kuruluş gayesi İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin 19 ncu maddesine hizmet etmektir. Adı geçen beyannamede şu ifadeler yer almaktadır:

"Everyone has the right to seek, receive and impart information and ideas through any media regardless of frontiers". Radio Free Europe/Radio Liberty idaresi Uygur redaksiyonunun kapatılmasına ve yayınlarının durdurulmasına karar vermiş olmakla İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin 19 ncu maddesini tamamen ayak altı etmiş olmayormu? Kendi gayesine ters düşmezmi?

Radio Free Europe/Radio Liberty'nin İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin 19 ncu maddesinde kaydedilen mecburiyeti yerine getirmek için hizmet etmekte olduğuna inanmak kabilmidir? Ayrıca, insanların, insani değerlere haiz olarak yaşayabilmesi için illaki onların nüfuslarının çok olmasını lazımdır?

Radio Free Europe/Radio Liberty'deki Uygur redaksiyonunun kapatılması ve yayınlarının durdurulması hususundaki kararın ABD'nin Çin Halk Cumhuriyetiyle diplomatik alaka bağlamasının hemen akabinde alınmış olması çok manidar karşılanmıştır. ABD, Radio Free Europe /Radio Liberty'de Uygur redaksiyonunu tutmakla ve yayınlarına müsaade etmekle ÇHC'ni darılabileceğini düşünmüş olabilir? Nede olsa, Uygurlar bugün Doğu Türkistan olarak bilinen ülkenin yerli halkının ekseriyetini teşkil etmektedir. Halbuki, ortada ÇHC'ni darılabilecek hiç bir sebep yoktur. Çünkü, Radio Free Europe/Radio Liberty'deki Uygurca yayınlar ÇHC'deki Uygurlara değil, Sovyetler Birliğindeki Uygurlara teksif edilmekteydi. Şayet elde olmayan teknik sebepler dolayısıyla bu yayınları ÇHC'deki 20 milyon Uygur Türkü dinlemiş olsa bile bunda Uygur Türklerinin kusuru olmazdı. Ayrıca Uygurca yayınlar Radio Free Europe/Radio Liberty'deki diğer redaksiyonların yayınları gibi ne Sovyetler Birliğini ne Çin Halk Cumhuriyetinin tepkisine yol açacak bir ifade taşımıyordu. Uygur redaksiyonu Radio Free Europe/Radio Liberty'deki diğer redaksiyonlar gibi Birleşmiş Milletler Teşkilatı'nın İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin 19 ncu maddesine uygun olarak faaliyet gösteriyordu. Yayınları Radio Free Europe/Radio Liberty idaresi tarafından sıkı kontrol edilmekteydi. Vaziyet böyleyken, ÇHC'ni darılabileceğini düşünerek Uygur redaksiyonunun kapatılmasına ve yayınlarının durdurulmasına karar verilmiş olması:

- a- İnsan Haklarının savunucusu rolündeki ABD'nin itibarının düşmesine yol açabilecektir;
- b- ABD'nin İnsan hakları meselesinde samimi olmadığı kanaatinin doğmasına sebep olabilecektir,
- c- ABD'nin İnsan Hakları meselesini sırf şahsi çıkarlar için kullanmakta olduğuna dair kanaatların hasıl olmasına sebep olacaktır,
- d- ABD'yi dünya kamuoyu önünde suçlu duruma düşürebilecektir,
- e- Dünya kamuoyunun zihninde " acaba Uygurca yayınlar Radio Free Europe Radio liberty'de diğer dillerde yapılmakta olan yayınlar gibi zararlı mıydı da Washington Pekini darılabileceğini düşünerek Uygur redaksiyonunun kapatılmasına ve yayınlarının durdurulmasına karar vermiştir.
- f-Bu şekilde Radio Free Europe/Radio Liberty'nin üstüne gölge düşmesine sebep olabilecektir.
- g-Radio Free Europe/Radio Liberty'de çalışanların zan altında kalmalarına sebebiyet verebilecektir.

Ayrıca Radio Free Europe/Radio Liberty'deki Uygurca yayınlar her ne kadar Sovyetler Birliğindeki Uygur Türklerine teksif ediliyorsa da elde olmayan teknik sebeplerden bu yayınlara Doğu Türkistandaki 20 milyon Uygur Türk'ü şayet dinlemişse bunun ne gibi bir zararı vardır? Kanatımızca, bunda hiçbir zarar yoktur, aksine faydası vardır.

ABD Başkanı Jimmy Carter her vesileyle dünyada güç dengesinin kurulmasının elzem olduğunu, bir devletin ikinci bir devlete karşı koz olarak kullanılmaması gerektiğini savunmaktadır. ÇHC nin darılabileceğini düşünerek Uygur redaksiyonunun kapatılmasına ve yayınlarının durdurulmasına karar verilmiş olması sadece Pekin'i memnun etmek için yapılmış bir hareket olarak telakkı edilecektir. Çünkü, Radio Free Europe/Radio Liberty'deki Uygurca yayınlar Sovyetler Birliği ile Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki insanî dengeyi temine çalışıyordu. Sovyetler Birliği Çin Halk Cumhuriyeti'nin esaretindeki milletlerin barış politikasıyla Çin Halk Cumhuriyeti'nde Sovyetler Birliğinin esaretindeki milletlerin hamisi rolünü oynamaya çalışmaktadır. Her iki tarafın karşı tarafta yapmakta olduğu yayınlar gerçeklere pek uymamaktadır. Propaganda mahiyetinde olan bu yayınlar yüzünden her iki tarafın dinleyicileri doğru haber alma imkânından mahrum kalmaktadır. Bilhassa Sovyetler Birliğinin Doğu Türkistan'a teksif etmiş olduğu yayınlar çok etkilidir. Bu yayınlar halkı tahrik etmektedir. Bu ülkedeki huzursuzluğun artmasına sebep olmaktadır. Bu ülke halkının Sovyetler Birliğine sanki bir kurtarıcı gözüyle bakmasına sebep olmaktadır. Her hangi bir direnmeye girdikleri takdirde Sovyetler Birliğinin yardıma geleceği intibainin uyandırmasına yol açmaktadır. Böyle bir direnme Doğu Türkistan Türk halkının kırılmasına sebep olacaktır. Böyle bir hareketi akıl sahibi hiç bir insan istemez.

İşte, Radio Free Europe/Radio Liberty'deki Uygurca yayınlar bu propaganda ve tahrik edici yayınlar arasında doğru haber ulaştırmak suretiyle insanî bir görevi yerine getirmekteydi. Burada şu hususa belirtilmesi gerekirdi, Uygur redaksiyonu kapatılan ikinci müslüman redaksiyonudur. Bir süre önce müslüman Kültürü Kafkasya redaksiyonu da kapatılmıştı. Tasarruf gayesiyle kapatılan bu redaksiyonlardan sonra üç ayrı redaksiyon daha açılmıştır. İki müslüman redaksiyonunun arka arkadan kapatılmış olması İslam aleminde menfi tesir uyandıracaktır. Bunun gibi hatalar yüzünden bir çok İslam devletleri ateist devletlerle işbirliği yapmak zorunda bırakılmışlardır.

Uygur redaksiyonunun kapatılması ve yayınlarının durdurulmasına karar verilmiş olması Hindistan, Pakistan, Afganistan, Suudi Arabistan ve Türkiye gibi memleketlerde yaşamakta olan Uygur Türkleri için de son derece zararlı olmuştur. Yapılacak olan bu Uygurca yayınlar onların ümit kaynağı ve eğitim merkezi idi. Çeşitli idolojik baskılar altında yaşamakta olan bu Uygur Türkleri bu Uygurca yayınlar sayesinde doğru haber alma, kendi tarihini, medeniyetini ve kültürünü öğrenme imkanına sahip oluyorlardı.

Zatı Âlinizden yukarıda saymış olduğumuz faktörleri göz önünde bulundurarak, alınmış olan bu hatalı kararın düzeltilmesi için delaletlerinizi Türk-
lük, müslümanlık ve insanlık namına istirham eder, en derin saygılarımızın kabulünü dileriz.

ALLAH BİZ BİLEN

TÜRKİSTAN GENÇLER BİRLİĞİ

GENEL MERKEZİ

KAYSERİ